

OVER HET LEGGEN VAN FUNDAMENTEN

Een toespraak gehouden op zondagochtend 21 januari 1883 door C. H. Spurgeon.

“Wat noemt gij Mij Here, Here, en doet niet wat Ik zeg? Een ieder, die tot Mij komt en Mijn woorden hoort en ze doet, Ik zal u tonen aan wie hij gelijk is. Hij is gelijk aan iemand, die bij het bouwen van een huis diep gegraven en het fundament op de rots gelegd heeft. Toen een watervloed kwam en de stroom tegen dat huis aansloeg, kon hij het niet aan het wankelen brengen, omdat het goed gebouwd was. Doch wie hoort en het niet doet, is gelijk aan iemand, die een huis op de grond bouwt zonder fundament. Toen de stroom daar tegenaan sloeg, stortte het terstond in en het huis werd één grote bouwval.” Lucas 6 : 46 – 49.

Deze gelijkenissen beschrijven twee groepen hoorders, maar zij zeggen niets over degenen die geen hoorders zijn. Hun toestand en toekomst moeten we afleiden uit hetgeen wordt gezegd van de hoorders. Onze Here Jezus Christus is in de wereld gekomen om ons van de liefde van de Vader te vertellen, en nooit sprak een mens zoals Hij sprak; en toch zijn er velen, die weigeren Hem te horen. Ik bedoel niet degenen die ver weg zijn, voor wie de naam van Jezus nagenoeg onbekend is, maar ik bedoel personen in dit land en vooral in deze grote en zeer begunstigde stad, die weloverwogen weigeren Hem te horen, Die God heeft gezalfd om de tijding van redding te brengen. Ik zou bijna zeggen, dat onze Here Jezus wordt verkondigd vanaf de daken van de huizen in deze stad, want zelfs in hun muzieksalen en theaters wordt Christus aan de menigte verkondigd en op de hoeken van onze straten wordt Zijn banier opgeheven; toch zijn er tienduizenden voor wie het prediken van het evangelie is als muziek in de oren van een lijk. Zij sluiten hun oren en willen niet horen, hoewel het het getuigenis is omtrent Gods eigen Zoon, het eeuwige leven en de weg om te ontsnappen aan de eeuwige toorn. Voor hun eigen grootste belang, voor hun eeuwig voordeel, zijn mensen dood: niets zal hun aandacht voor hun God bewerkstelligen. Waar zijn deze mensen dan aan gelijk? Zij kunnen goed worden vergeleken met de man die sowieso geen huis bouwde en overdag geen thuis had en 's nachts zonder onderdak was. Wanneer wereldse tegenspoed als een storm komt opzetten, hebben deze personen, die de woorden van Jezus niet willen horen, geen troost om hen op te vrolijken; wanneer er ziekte komt, hebben ze geen vreugde in het hart om hen onder de pijn ervan te ondersteunen, en wanneer de dood, die meest vreselijke van de stormen, op hen beukt, voelen ze de volledige woestheid ervan, maar zij kunnen geen schuilplaats vinden. Zij veronachtzamen de huisvesting van hun ziel en wanneer de orkaan van de almachtige toorn zal losbreken in de toekomstige wereld, hebben ze geen toevluchtsoord. Tevergeefs zullen ze tot de rotsen roepen om op hen te vallen en tot de bergen om hen te bedekken. Zij zullen op die dag zonder schuilplaats zijn voor de rechtvaardige toorn van de Allerhoogste. Helaas, dat een wezen, dat het beeld van een mens draagt, in zo'n toestand gevonden zou worden! Dakloze zwervers op de dag van de hevige storm! Wat heeft mijn ziel verdriet om hen! En toch, wat voor excuus zullen die mensen verzinnen, die zelfs hebben geweigerd de weg tot de redding te kennen? Wat voor excuus kan het tederste hart voor hen maken? Zullen ze erop pleiten, dat zij niet konden geloven? Toch kunnen ze niet zeggen dat zij niet konden horen; en het geloof komt door het horen en het horen door het Woord van God. O mijn vriend, als het Woord van God tot u komt en u weigert het te horen en u daarom niet in Jezus gelooft, maar sterft in uw zonden, wat is dit anders dan zelfmoord van de ziel? Als een mens sterft aan een ziekte, terwijl een onfeilbaar medicijn verkregen kan worden, moet zijn dood dan niet aan hemzelf verweten worden? Als een mens omkomt van de honger, terwijl er overal om hem heen brood is en anderen zich daar volledig mee voeden en hij het niet wil hebben, zal er dan iemand medelijden met hem hebben? Zeker zal er geen druppel medelijden worden gegeven aan een verloren ziel, waarmee hij de kwelling van zijn

geweten zou kunnen verzachten, want al de heilige denkende wezens zullen begrijpen dat de zondaar koos voor zijn eigen vernietiging. Dit zal altijd drukken op het veroordeelde geweten: “U kende het evangelie, maar u schonk er geen aandacht aan: u wist dat er redding was, dat Christus de Redder was en dat er vergeving werd verkondigd aan schuldige mensen, maar u wilde er geen tijd aan geven naast uw boerderij, naast uw handel, naast uw plezier en naast uw zonden, om te vernemen hoe u gered kon worden. Datgene wat God zo enorm veel kostte, behandelde u als een bagatel.” Ach mijn geliefde vrienden, moge niemand van u behoren tot de groep, die niet hoort. Ik zal mij vanmorgen niet tot zulke mensen richten, en toch kon ik niet aan mijn toespraak beginnen zonder een woord van liefdevolle vermaning aan hen. Laat me van hen scheiden met het citeren van het waarschuwendende woord van de Heilige Geest: “Zie toe dat gij Hem, Die spreekt, niet afwijst. Want als genen niet ontkomen zijn, toen zij Hem afwezen, Die Zijn godsspraak op aarde deed horen, hoeveel te minder wij, als wij ons afwenden van Hem, Die uit de hemelen spreekt.”

Onze ernstige aandacht zal nu worden gegeven aan degenen die hoorders van het Woord zijn en er enigszins door zijn beïnvloed. Alle hoorders zijn bouwers van huizen voor hun ziel: een ieder van hen doet iets om een geestelijke woning op te richten. Sommigen van hen gaan een heel eind in dit bouwen van huizen en zij bekronen het gebouw zelfs door in het openbaar Christus te belijden. Zij zeggen tot Hem: “Here, Here”. Zij komen samen met Zijn volgelingen en voegen zich bij hen in de verering van de Naam van de Meester, maar zij gehoorzamen de Here niet; zij horen Hem, maar ze schieten tekort in het doen van de dingen die Hij zegt. Vandaar dat zij onjuiste bouwers zijn, die in gebreke blijven bij het fundament en nergens verzekerd van zijn, behalve dat hun huis hen naar de oren zal komen. Er zijn anderen, en wij vertrouwen erop dat er veel van hen in ons midden worden gevonden, die op de goede manier bouwen, bouwen voor de eeuwigheid, die een woning construeren met een basis van rotsen en muren van goedbewerkte stenen, waarvan de Here Christus zowel het fundament als de hoeksteen is.

Ik verlang er zeer naar deze keer te spreken tot diegenen die net beginnen te bouwen voor de eeuwigheid. Ik ben inderdaad erg gelukkig te weten dat er veel van zulke mensen in ons midden zijn. Moge de Heilige Geest deze toespraak aan hen zegenen.

I. Ons eerste onderwerp zal zijn: EEN VEELVOORKOMENDE VERZOEKING BIJ GEESTELIJKE BOUWERS. Een veelvoorkomende verzoeking bij hoorders van het Woord is, overeenkomstig de twee gelijkenissen die we voor ons hebben, het verwaarlozen van het funderingswerk, het gehaast afmaken van het eerste deel van het karwei en het vlug opbouwen van het bouwwerk. Ze worden verzocht aan te nemen dat alles wordt gedaan waarvan gezegd wordt dat het gedaan wordt; om als vanzelfsprekend aan te nemen dat alles goed is waarvan gehoopt wordt dat het goed is; en om dan zo snel mogelijk de muren op te stapelen. De grote verzoeking bij jonge beginners in het godsdienstige leven is, denk ik, de hand te lichten met het fundament en die dingen lichtvaardig te behandelen, die van het grootste belang zijn. Dezelfde verzoeking komt gedurende het hele leven tot ons, maar is vooral voor jonge beginners levensgevaarlijk: satan wil graag dat zij de fundamentele principes veronachtzamen, waarop hun toekomstige hoop en reputatie moeten rusten, zodat zij in een toekomstig uur van beproeving vanwege de afwezigheid van een stevig fundament misschien toegeven aan het kwaad en hun hele levensbouwwerk verspelen.

Deze verzoeking is, ten eerste, des te gevaarlijker, omdat *deze jonge beginners geen ervaring hebben*. Zelfs het meest ervaren kind van God wordt vaak misleid, hoeveel te meer de pelgrim die nog maar net is binnengegaan door de enge poort! De beproefde heilige houdt soms datgene ten onrechte voor een deugdzaamheid, wat slechts een verguld gebrek is en hij gelooft dat datgene echt is, wat alleen maar imitatie is; hoe kan dan degene, zonder welke ervaring dan ook, die slechts een baby in de genade is, ontsnappen aan misleiding, tenzij hij

door genade beschermd wordt? Pas ontwaakte, oprecht overgegeven en ijverige harten gaan in het godsdienstige leven met veel haast aan de slag en grijpen aan wat het eerst voor handen komt, terwijl zij bouwen in onvoorzichtige haast zonder verplichte zorgvuldigheid en onderzoek. Er moet iets gedaan worden en ze doen het zonder zich af te vragen of het volgens het onderwijs van de Here is. Zij noemen Jezus “Here”, maar ze doen eerder wat anderen zeggen dan wat Jezus zegt. Op zulke tijden is satan zeker in de buurt, opdat hij de pas bekeerde er misschien toe kan brengen om in plaats van het berouw volgens het evangelie een vals berouw als fundament te nemen, waarover men berouw moet hebben; en om in plaats van het geloof van Gods uitverkorenen een trotse aanmatiging of een ijdele droom te nemen. In plaats van die liefde van God, die het werk is van de Geest van God, komt hij alleen maar met een natuurlijke genegenheid voor een prediker aanzetten en zegt: “Daar, dat is genoeg: je moet een huis hebben voor je ziel om in te wonen. Daar zijn de materialen, stapel ze op.” Zoals kinderen aan het spelen zijn op het strand, hopen deze begerigen hun zandkastelen op en vermaken zichzelf daarmee, want zij zijn onbekend met de listen van satan. Ik ben om deze reden dubbel verlangend mijn geliefde jonge vrienden te behoeden voor de misleider. De veelvoorkomende verzoeking is om in plaats van werkelijk berouw te hebben, te *praten over* berouw, om in plaats van echt te geloven, te *zeggen*: “Ik geloof” zonder te geloven; om in plaats van echt lief te hebben, te praten over liefde zonder lief te hebben; om in plaats van tot Christus te komen, te praten over tot Christus komen en belijden tot Christus te komen en toch helemaal niet te komen. Het karakter van meneer Praatziek in de Pelgrimsreis is knap getekend. Ik heb de heer vele keren ontmoet en ik kan ervan getuigen, dat John Bunyan een fotograaf was, voordat de fotografie werd uitgevonden. Christen zei van hem: “Hij praat over gebed, over berouw, over geloof en over de nieuwe geboorte, maar hij weet er alleen maar over te *praten*. Ik ben in zijn gezin geweest, en zijn huis was evenzeer zonder godsdienst als het witte van een ei is zonder smaak.” We hebben teveel van zulke personen rondom ons die, naar wat zij zeggen, alles zijn wat gewenst kan worden en toch, door wat zij bewijzen te zijn, alleen maar bedriegers zijn. Zoals de handelslieden dummy’s in hun winkels plaatsen, beplakt en gelabeld om er uit te zien als echte goederen, terwijl het toch niets dergelijks is, zo zijn deze mensen gemerkt en gelabeld als christenen, maar de genade van God is niet in hen. O dat jullie, jonge beginners, op jullie hoede mogen zijn, dat jullie niet tevreden zijn met de vorm van godsvrucht, maar dat jullie gedwongen worden de kracht ervan te ervaren.

Er is ook nog dit om de verzoeking te helpen, namelijk, dat *ditplan voorlopig een heleboel moeite bespaart*. Uw geest is diep bedroefd en u wilt troost; wel, het zal u troosten om te zeggen: “Here, Here”, hoewel u niet de dingen doet die Christus zegt. Als u de aanspraken van Jezus dat Hij Here is, erkent, zult u toch, zelfs hoewel u niet uw vertrouwen op Hem stelt voor de redding, en zo het belangrijkste veronachtzaamt wat Hij beveelt, enige verlichting ervaren in die erkenning. Hij gebiedt u berouw te hebben van zonde, op Zijn bloed te vertrouwen, Zijn woord lief te hebben en naar heiligheid te zoeken; maar het is veel gemakkelijker deze dingen te bewonderen zonder ze in uw leven na te volgen. Berouw en geloof simuleren is niet moeilijk, maar echte godsvrucht is werk van het hart en vereist nadenken, verantwoordelijkheid, oprechtheid, gebedsleven en waakzaamheid. Geloof me, echte godsdienst is geen tijdverdrijf. Wie gered wil worden, zal merken dat het geen zaak is om grappen over te maken. “Het Koninkrijk der hemelen ondervindt geweld”, en wie de zaak licht opvat en denkt dat het niet meer is dan het “hocus pocus” van de goochelaar, heeft een fatale beslissing genomen. “Strijd”, zegt Christus, “om in te gaan door de enge poort.” De Geest worstelt enorm in ons en spoort ons vaak aan tot strijd. De kroon van de eeuwige heerlijkheid wordt niet gewonnen zonder strijd, ook wordt de prijs van onze hoge roeping niet ontvangen zonder te lopen; toch beeldt een mens zich in dat door gewoon een heilige belijdenis af te leggen en door een uiterlijke vorm te beoefenen, hetzelfde resultaat wordt

voortgebracht als door de Here met zijn hele hart te zoeken en in de Here Jezus te geloven. Als dat zo was, zou er een mooie brede weg naar de hemel zijn en satan zelf zou zich veranderen in een pelgrim. Geloof me, geliefde hoorders, dit besparen van moeilijkheden zal blijken een maken van moeilijkheden te zijn, en voor de kwestie ten einde is, zal de moeilijkste weg de makkelijkste weg blijken te zijn.

Dit soort bouwen zonder fundament heeft dit voordeel om de verzoeking te ondersteunen: **het stelt een mens in staat heel vlug een godsdienst in elkaar te zetten**. Hij maakt schitterende voortgang. Terwijl het bezorgde hart grondig in het innerlijk naar de waarheid zoekt en erom smeekt vernieuwd te worden door genade, is zijn triomfantelijke vriend zo gelukkig als hij maar kan zijn in een vrede die hij plotseling heeft verkregen zonder twijfel of onderzoek. Deze snelle groeier vraagt zich nooit af: “Heeft mijn godsdienst mijn gedrag veranderd? Gaat mijn geloof gepaard met een nieuwe natuur? Woont de Geest van God in mij? Ben ik werkelijk wat ik belijd te zijn of ben ik uiteindelijk maar een onechte belijder?” Nee, hij schuift alle onderzoek als een verzoeking van de duivel aan de kant. Hij neemt elke goede zaak als vanzelfsprekend aan en stelt vast dat alles goud is wat er blinkt. Kijk eens hoe snel hij gaat! De mist is dicht, maar hij stoomt er doorheen zonder te letten op gevaar! Hij heeft zich bij de gemeente gevoegd; hij is een werk begonnen voor God; hij gaat prat op zijn eigen capaciteiten; hij laat doorschemeren dat hij volmaakt is. Maar is dit bouwwerk, dat als een paddestoel uit de grond schiet, veilig? Zal het de toets doorstaan bij de laatste grote inspectie? Zal het blijven staan als er een hevige storm komt? De schoorsteenpijp is hoog, maar is het veilig? Ja, daar zit 'm de kneep. Dit is de vraag, die een einde maakt aan het vele opscheppen overal rondom ons. Het is beter voor Gods Woord te beven dan vrijpostig zich van alles aan te matigen. Het is beter bang te zijn uit vrees dat we verworpen zullen zijn, dan het voorhoofd te verharderen met ijdel vertrouwen. Wanneer een man op een verkeerde weg reist, zal hij, naarmate hij sneller loopt, verder verdwalen. Denk aan het advies zich langzaam te haasten en aan het oude spreekwoord dat zegt: “Haastige spoed is zelden goed.” Als u snel bouwt omdat u zonder fundament bouwt, worden uw tijd en uw ploeteren verspild.

Hoe veelvoorkomend, hoe misleidend is deze verzoeking! Want de jonge beginner, de man die net is aangespoord om de Here te zoeken, zal **zeer velen vinden om hem te helpen bij zijn vergissing**, als hij het fundament zou verwaarlozen. Aardige, goede, christelijke vrienden zijn vaak behulpzaam om zoekende zielen te misleiden, zonder eraan te denken dat ze dat doen. “Ja”, zeggen ze, “je bent bekeerd”, en dat zou de persoon misschien zijn, als alles wat hij zei waar was, maar het wordt gezegd zonder gevoel; het komt alleen maar van de lippen en komt niet uit het hart en daarom is het verderfelijk om hem aan te moedigen. Een vriendelijke verzekering van een christelijke vriend kan een vals vertrouwen doen ontstaan, als die verzekering per abuis werd gegeven. In deze dagen komen we niet veel christenen tegen, die dwalen door te streng te handelen met bekeerlingen; het gevaar komt nu van de andere kant. Onze voorvaders waren misschien te argwanend en angstvallig bezorgd, maar vandaag de dag dwalen we bijna allemaal in de tegenovergestelde richting: we verlangen er zo naar iedereen tot Christus te zien gebracht, dat onze wens de neiging kan hebben onszelf wijs te maken dat het zo is. We willen zo graag diegenen die de Here zoeken, opvrolijken en troosten, dat we tot de gewoonte kunnen vervallen vriendelijke dingen te profeteren en zo alles te mijden, wat neigt tot onderzoeken en beproeven, en opdat het bovendien niet zou ontmoedigen. Laten we ervoor oppassen, dat we niet uitroepen: “Vrede, vrede”, waar geen vrede is. Het zal een trieste zaak zijn huichelaars voort te brengen, terwijl we op zoek waren naar bekeerlingen. Ik heb gehoord van iemand die een dozijn keer in de nazorgkamer was geweest en toen zij bij een volgende gelegenheid werd uitgenodigd daarheen te gaan zei ze: “Ik weet werkelijk niet waarom ik zou gaan, want er is mij verteld dat ik al twaalf keer gered werd en ik ben nog geen

haar beter dan voordat ze mij dat vertelden.” Het zou beter zijn sommigen veeleer huilend naar huis te sturen dan juichend. Menige wond heeft meer het operatiemes nodig dan een pleister. U kunt getroost worden door goedbedoelde verzekeringen van liefhebbende vrienden en toch kan die troost helemaal een leugen zijn. Ik waarschuw u daarom voor elke vrede behalve de vrede die voortkomt uit het doen wat Jezus gebiedt, of met andere woorden, voor elk vertrouwen behalve het vertrouwen dat rust in Jezus alleen en vergezeld gaat van berouw, geloof en een leven in gehoorzaamheid aan uw Here.

Ongetwijfeld worden velen aangemoedigd om oppervlakkig te bouwen door het feit, dat ***zoveel naamchristenen mooie sier maken en dat toch hun bouwwerk zonder fundament is***. We kunnen onze ogen niet sluiten voor het feit dat er in alle gemeenten personen zijn, die geen diepe geestelijke wortels hebben en, zo vrezen we, geen echt geestelijk leven. We kunnen hen niet uittrekken, hoewel we vrezen dat zij onkruid zijn, want ons wordt verzekerd dat we onvermijdelijk tarwe met hen mee zouden uittrekken en dit verbiedt onze Meester. Er is niets in hun uiterlijk gedrag, wat we zouden kunnen aangrijpen als bewijs van het feit dat ze misleiders zijn, en toch loopt er een koude rilling over onze rug, wanneer we met hen praten, want ze hebben geen warmte, geen leven en niets van de Here in zich. We missen in hun gesprek die fijne geestelijkheid, die heilige zalving, die gezegende nederigheid, welke zeker aanwezig zullen zijn, wanneer mensen werkelijk bekend zijn met de Here en een levende eenheid met Hem zijn aangegaan. Mensen van dit soort vermengen zich met ons op onze heilige bijeenkomsten, en wanneer ze pas ontwaakte mensen tegenkomen, praten ze over Goddelijke dingen op zo’n nonchalante en lichtzinnige manier, dat ze ernstig kwaad doen. Ze spreken over de bekering alsof het maar een bagatel is, een zaak die even gemakkelijk is als het geven van een handkus; zo worden zij, die veelbelovend zijn en jegens wie ons hart met liefde is vervuld, door hen van ons afgekeerd. Jongemannen zijn geneigd om te denken: “Die –en –die is lid van de gemeente en hij is nooit erg nauwgezet. Als een lauwe belijdenis hem tevreden stelt, waarom zou het mij dan niet tevredenstellen!” Ach mijn lieve vrienden, maar dat zou u in de zakenwereld niet zeggen. Als u wist dat een man handel dreef zonder kapitaal en waarschijnlijk failliet zou gaan, dan zou u niet zeggen: “Ik kan hetzelfde doen.” Als u een man, die niet kon zwemmen, zich in diep water zag wagen, en u was er zeker van dat hij uiteindelijk zou zinken, dan zou u niet zijn voorbeeld volgen en ook verdrinken. Nee, nee, laten deze oppervlakkige belijders waarschuwingssignalen voor u zijn. Ga bij meneer Praatziek vandaan, opdat hij niet een even holle trommel van u maakt als hijzelf is. Pas op voor lichtzinnige belijders, die zijn als de lichten van strandjutters, die mensen naar de rotsen lokken. Ga betrouwbaar te werk voor de eeuwigheid en gebied beuzelaars te verdwijnen.

Nogmaals, er zit achter dit alles altijd een motivatie om zonder fundament te bouwen, omdat ***het niet bekend zal worden en mogelijk jarenlang niet ontdekt zal worden***. Het funderingswerk is helemaal buiten het gezichtsveld en het huis kan in elkaar gezet worden en op een heleboel manieren erg nuttig zijn; het kan een hele poos blijven staan zonder het werk onder de grond, want huizen zonder fundament vallen niet meteen om; zij kunnen heel goed jaren blijven staan; niemand weet hoelang ze overeind kunnen blijven; misschien kunnen ze zelfs met comfort bewoond worden tot de laatste grote vloed. De dood alleen zal sommige bedriegerijen openbaren. Omdat het slecht gefundeerde huis voor het heden goed genoeg is, gebruikt kan worden en onmiddellijk gemak oplevert, achten veel mensen het economisch verantwoord om het fundament weg te laten als een overbodigheid. Als zij worden ondervraagd wat betreft hun levende godsvrucht, worden ze boos: “Welk recht hebt u zich te verdiepen in mijn privé zaken? Waarom moet u zich bemoeien met de geheimen van mijn ziel?” Ach, lieve vriend, als we wreed voor u waren en wensten dat u misleid werd, dan zouden we onze mond houden of met een vleierende tong tot u spreken, maar aangezien wij u liefhebben en wij de komende jaren gezegend hopen te worden door uw echte en heilige

toewijding aan Christus, zijn wij intens ernstig dat u op de goede manier begint. Wij zouden graag willen dat u iets bouwt wat niet weer afgebroken hoeft te worden, een werk dat zal standhouden wanneer de rivier buiten de oevers treedt en de stroom er onstuimig tegenaan beukt. Ik vrees, dat een mens, die zonder godsdienst is, zal omkomen, maar ik vrees nog veel meer dat een mens zal omkomen met de godsdienst en zal merken dat zijn geloof uiteindelijk vals is geweest. Als u bouwt, bouw dan iets wat de moeite van het bouwen waard is: als u bouwers voor uw ziel moet zijn, en zeker moet u dat, of anders zult u zonder schuilplaats zijn, pas dan op, op wat voor fundament u bouwt en wees voorzichtig wat u daarop bouwt, opdat u uiteindelijk niet te maken krijgt met het verlies van al uw werk op die laatste vreselijke dag. Hoe triest zal het eruit zien om in de buurt van de poorten van de hemel te wonen en uw leven door te brengen temidden van degenen die de toekomstige bewoners ervan zullen zijn en dan vanwege gebrek aan oprechtheid en waarheid buiten de eeuwige stad gesloten te worden. Hoe vreselijk om door ervaring te ontdekken dat er ook een achteraf weg naar de poorten van de hel is, zelfs vanaf de poorten van de hemel. God geve dat het niet zo is met iemand van ons, die hier aanwezig is. O bouwers, zorg niet alleen voor het heden, maar bouw voor de dood, het oordeel en de eeuwigheid!

Dit deel van onze toespraak is niet alleen voor jonge mensen, maar voor ons allemaal voor zowel ouderen als jongeren. Ga er maar vanuit dat er niemand in ons midden is of hij heeft er behoefte aan zichzelf te doorzoeken en te zien of het fundament van zijn geloof naar waarheid gelegd is of niet.

II. Hiermee breng ik de tweede stap ter sprake en zullen we EEN VERSTANDIGE VOORZORGSMAATREGEL OVERDENKEN, DIE VEILIGE BOUWERS NOOIT VERGETEN. Zij graven diep en rusten nooit totdat ze een goed solide fundament krijgen: ze zijn blij het laagste punt van al de losse aarde te bereiken en op de rots te bouwen. Laat me deze verstandige voorzorgsmaatregel bij u allen aanbevelen.

Volg de tekst en zie toe op uw *oprechtheid*. De Here Jezus zegt: “Waarom noemt gij Mij Here, Here en doet niet wat ik zeg?” Moge de Heilige Geest u door en door oprecht maken. Wees bang om een woord meer te zeggen dan u ervaart. Sta uzelf nooit toe te spreken alsof u een ervaring had waarvan u alleen maar hebt gelezen. Laat niet uw uiterlijke aanbidding een stap verdergaan dan de innerlijke emotie van uw ziel. Als Christus werkelijk uw Here is, zult u Hem gehoorzamen, als Hij niet uw Here is, noem Hem dan niet zo. Het is van groot belang in al uw godsdienstige gedachten, geloofsovertuigingen, woorden en daden om in alles een bewogen hart te hebben. Het is iets vreselijks een gewichtige belijdenis van heiligheid af te leggen en toch te leven in de toegeeflijkheid aan een verborgen slechte gewoonte: zulke personen zullen naar mijn opmerkingen luisteren en mij prijzen om mijn betrouwbaarheid en toch doorgaan in hun huichelarij. Dit is zeer pijnlijk. Deze mensen kunnen de Joodse taal spreken en toch gaat de spraak van Babylon hen veel gemakkelijker af: zij volgen Christus, maar hun hart is bij Belial. Wee mij! Mijn ziel wordt misselijk bij de gedachte aan hen. Wees waarachtig! Wees waarachtig! Als de waarheid u niet verder zal brengen dan wanhoop, is het beter dat u in wanhoop blijft dan hoop te krijgen door een leugen. Teer niet op fantasie, belijdenis en aanmatiging. Eet wat goed is en voed u slechts met de waarheid. Bedenk dat wanneer u bouwt met hout, hooi en stro van alleen maar ideeën, u slechts materialen verzamelt voor uw eigen brandstapel op die dag, wanneer het vuur alle liefhebbers en makers van de leugen zal verteren. Wees waarachtig als staal! Iedere verstandige bouwer van een huis voor zijn ziel moet daaraan denken.

Het volgende is *grondigheid*. Want let op, volgens onze Here groef de verstandige bouwer diep. U kunt iets, wat juist is, niet te goed doen. Graaf diep, als u echt een fundament uitgraaft. Als het berouw is, laat het dan een intens ernstig berouw zijn, inclusief een felle haat voor elke vorm van zonde. Als u een belijdenis aflegt voor God, belijd het dan met uw hele

ziel en niet alleen maar met uw lippen: leg uw geest bloot voor de blik van de Godheid. Als het geloof is, waarover u praat, geloof dan ten volle. Laat u niet in met dat soort sceptisch geloof, dat vandaag de dag gewoon is. Als u gelooft, geloof dan. Als u berouw hebt, heb dan berouw. Bij het reinigen van de ziel is er niets zo goed als het naar buiten vegen van elk deeltje van het oude zuurdeeg van leugen; en bij het naar binnen brengen van de goede dingen in het hart is er niets zo goed als het naar binnen brengen van alles wat Christus voorschrijft, opdat wij uit Zijn volheid mogen ontvangen, niet slechts genade, maar genade voor genade, genade op genade, al de genade die nodig is. Wees oprecht in alles. De verstandige bouwer spitte in de grond en ging door met zijn graven totdat hij de rots bereikte; toen hakte hij in de rots een greppel uit, waarin hij zijn fundament zou kunnen leggen, want hij kon niet tevreden zijn, tenzij hij er betrouwbaar en grondig werk van maakte. Oprechtheid en grondigheid zijn uitstekende bouwmaterialen.

Vervolgens, voeg hier *zelfverloochening* aan toe, want dat staat in de gelijkenis. Wanneer een man een diep fundament uitgraaft, moet hij veel aarde weggooien. Dus hij, die voor de eeuwigheid bouwt, moet heel veel kwijtraken. Eerst moet het zelfvertrouwen verdwijnen; liefde tot de zonde moet volgen; wereldsgezindheid, trots, egoïsme, allerlei ongerechtigheid, - deze moeten aan de kant worden gegooid. Er is erg veel puin en het puin moet verdwijnen. U kunt geen betrouwbaar werk voor de eeuwigheid doen zonder veel op te ruimen, wat vlees en bloed graag zouden willen behouden. Let hierop en bereken de kosten.

Dan moet er een *vast grondbeginsel* komen. De man, die vastbesloten is dat, als hij bouwt, hij betrouwbaar zal bouwen, graaft naar beneden tot op de rots. Hij zegt: "Ik geloof in God; Hij is mijn Helper. Ik geloof in Christus Jezus en op Zijn verzoenend offer en levende voorspraak bouw ik mijn eeuwige hoop. Ik bouw ook op de leer van de genade, want de Here heeft gezegd: 'Door genade zijt gij behouden, door het geloof.' Ik bouw op de Schrift: niets dan de volmacht van het Woord is voldoende voor mij." Wat God heeft gezegd, is een rots; wat de mens leert, is alleen maar drijfzand. Wat is het een gezegend iets om toe te komen aan de eeuwige grondbeginselen van Goddelijke waarheid! U die uw godsdienst geleerd hebt van uw vader en moeder, u die het volgt omdat het toevallig in de familie zit, wat bent u waard op de dag van tegenspoed? U wordt omvergeblazen als een marktkraam of een hut van takken. Maar u, die weet wat u gelooft en waarom u het gelooft, u, die wanneer u uw voet op de grond zet, weet waar u op staat en overtuigd bent dat u een vaste rots onder u hebt, u bent de mensen, die zullen standhouden wanneer zij, die alleen maar huichelaars zijn, van hun plaats worden gesmeten. O mijn dierbare zoekende vrienden, kies voor waarachtige grondbeginselen en wees niet tevreden met leugen.

Men moet *met beslistheid vasthouden* aan deze waarachtige grondbeginselen. Verbind uw gebouw met de rots. Een huis zal niet blijven staan, enkel omdat het *op* de rots staat; u moet het fundament ervan in de rots zien te krijgen. Het huis moet houvast aan de rots hebben en de rots moet het huis vasthouden. Hoe meer u het huis een deel van de rots kunt laten zijn en de rots, als het ware, kunt laten overgaan in het huis, des te veiliger u bent. Het heeft geen zin om te zeggen: "Ja, ik vertrouw op Christus, op genade, op openbaring", tenzij uw hele leven deel uitmaakt van deze dingen en zij deel uitmaken van u. Huichelaars, zegt Job, worden in de nacht gestolen, zo gemakkelijk zijn ze weg te halen. De bedenker van een of andere nieuwe gedachte komt voorbij, prijst zijn nieuwe waren aan en onnozele zielen worden meteen door hem beetgenomen. Christus kan vertrekken, genade kan vertrekken en de Bijbel kan ook vertrekken; hun nieuwe meester heeft hen volledig in zijn macht. Wij wensen niet zulke slappe mensen; wij houden niet van deze speculerende bouwers, wier geraamten overal rondom ons liggen. We hebben genoeg van luchtkastelen; we hebben waarachtige mannen nodig, die vast zullen staan als bergen, terwijl dwalingen als wolken over hen heen waaien. Denk aan de kolossale mijnschacht bij Bradford en hoevelen er werden gedood door

de val ervan, en laat het u leren fundamentele waarheden stevig vast te houden en hier nooit van af te wijken.

De man in de tweede gelijkenis bouwde niet zoals hij moest bouwen; wat kan ik van hem zeggen? Ik zal drie dingen zeggen. Ten eerste was hij een man die **buiten het zichtbare, niets had**. U kon zijn gehele huis zien, als u ernaar keek. Als u de hele godsdienst van een man in één oogopslag kunt zien, heeft hij geen godsdienst die de moeite van het hebben waard is. Godsvrucht ligt het meest in verborgen gebed, stille tijd en innerlijke genade. De verstandige bouwer had het meest kostbare deel van zijn huis in de grond begraven, maar de andere man toonde alles wat hij had boven de grond. Wie geen voorraad heeft maar alles in de etalage zet, is een onbeduidende handelsman. Wie geen kapitaal heeft, zal het niet lang volhouden. Wie van binnen geen ruggegraat heeft, kan niet lang staan. Pas op voor een schijn-godsdienst.

Vervolgens, deze man had **niets om zich aan vast te houden**. Hij bouwde een huis, maar het stond op losse grond. Hij groef daar gemakkelijk in en zette zijn huis overeind, maar zijn muren hadden geen houvast. Pas op voor een godsdienst zonder houvast. Maar als ik aan een leer vasthoud, noemen ze mij een fanatiekeling. Laten ze dat doen. Fanatisme is een gehaat iets en toch is datgene wat nu beschimpt wordt als fanatisme, een grote deugd en hard nodig in deze lichtzinnige tijden. Ik heb de laatste tijd de neiging gekregen om een nieuwe denominatie op te richten en die te noemen: “de Gemeente van de Fanatici.” Iedereen is bezig zo gladjes, zo kneedbaar, zo onwaarachtig te worden, dat wij een geslacht van steile calvinisten nodig hebben om ons te leren hoe te geloven. Die ouderwetse mensen, die in vroegere eeuwen iets geloofden en dachten dat het tegenovergestelde ervan een leugen was, waren een oprechter volk dan de huidige weerhanen. Ik zou graag de godgeleerden van de vrijzinnige school vragen of er een leer is die het waard is, dat een mens ervoor sterft. Zij zouden moeten antwoorden: “Wel natuurlijk, als een man naar de brandstapel zou moeten gaan of zijn zienswijzen zou moeten veranderen, dan zou de juiste manier zijn die zienswijzen met veel schroom uiteen te zetten en buitengewoon respectvol te zijn voor de tegenovergestelde school.” Maar veronderstel dat van hem wordt geëist de waarheid te loochenen? “Wel, er valt voor beide kanten veel te zeggen en vermoedelijk kan de negatieve kant een mate van waarheid in zich hebben, evenals de positieve kant. Tenminste, het kan niet iets voorzichtig zijn om zich de schande van verbrand te worden op de hals te halen en daarom zou het misschien de voorkeur verdienen de zaak voorlopig een open vraag te laten blijven.” Ja, en aangezien deze heren het altijd onplezierig vinden om onpopulair te zijn, verzachten zij de strenge dreigementen van de Schrift wat betreft de toekomstige wereld en stellen elke leer bij, waartegen wereldwijze mensen bezwaar maken. De leraren van de twijfel zijn zeer dubieuze leraren. Een mens moet iets hebben om zich aan vast te houden of hij zal noch voor zichzelf noch voor anderen een zegen zijn. Breng alle schepen naar het diepe gedeelte van een rivier, maar laat hen niet voor anker gaan of leg hen niet vast; laat iedereen vrij zijn! Wacht dan op een stormachtige nacht en ze zullen tegen elkaar beuken en er zal groot onheil van deze vrijheid komen. Volmaakte liefde en liefdadigheid zullen niet komen, doordat wij helemaal de trossen losgooien, maar doordat een ieder zijn eigen ankerplaats heeft en zich daaraan vasthoudt in de naam van God. U moet iets hebben om u aan vast te houden, maar de bouwer in de gelijkenis had dat niet en zo kwam hij om.

De dwaze bouwer had **niets om de omstandigheden, die van buitenaf kwamen, te weerstaan**. Op zomerdagen was zijn huis een geliefd ontspanningsoord en werd in alle opzichten even goed geacht als dat van zijn buurman. Vaak wreef hij zich in de handen en zei: “Ik kan het niet anders zien of mijn huis is net zo goed als het zijne en misschien een beetje beter; het feit is dat ik een paar pond kon besparen, die ik niet in de grond begroef zoals hij deed; daarmee heb ik heel wat kleine ornamenten gekocht, zodat mijn woning er mooier

uitziet dan zijn bouwwerk.” Zo leek het, maar toen de stortvloed de berghelling af kwam razen, viel zijn gebouw meteen om, omdat het niets had waarmee het weerstand kon bieden aan het geweld van de vloed, en geen spoor bleef ervan over, toen de storm was gaan liggen. Zo falen mensen, omdat zij geen weerstand bieden aan krachten die hen tot zonde drijven; de grote stroom van het kwaad vindt in hen slachtoffers en geen tegenpartij.

III. Ten derde willen we nu uit onze tekst EEN STEL ARGUMENTEN HALEN DIE ONS AANSPOREN TE ZORGEN VOOR HET FUNDAMENT. Ik zal vluchtig bij deze argumenten langs lopen, terwijl ik van harte wens, dat ik tijd had om ze te benadrukken. De eerste is deze. Wij behoren bij de aanvang te bouwen met een goed fundament, omdat we anders ***geen enkel ander gedeelte van het huis goed zullen bouwen***. Slecht werk in de fundering beïnvloedt al de overige bouwlagen. In de Nieuwe Vertaling lezen we aan het einde van vers 48 in plaats van “...want het was op een rots gefundeerd”, “...omdat het goed gebouwd was”. Het huis was in de grond goed gebouwd en dat bracht de werkman ertoe het hele stuk naar boven toe goed werk te leveren, zodat het helemaal “goed gebouwd was”. De andere man bouwde onder de grond slecht en deed hetzelfde tot aan het dak. Wanneer u de gewoonte krijgt om in het verborgene slordig werk te leveren, bestaat de tendens om ook slordig te zijn, wanneer het voor iedereen zichtbaar is. Als het ondergrondse deel van onze godsdienst niet stevig op Christus is gelegd, dan zal er in het bovengrondse gedeelte waardeloos werk, halfbakken bakstenen, modder in plaats van specie, en over ’t algemeen een afraffelen van alles zijn. Toen een groot Grieks kunstenaar bezig was een beeld voor de tempel te maken, was hij met toewijding de achterkant van de godin aan het bewerken en iemand zei tegen hem: “U hoeft dat deel van het beeld niet af te maken, omdat het in de muur gebouwd moet worden.” Hij antwoordde: “De goden kunnen in de muur kijken.” Hij had een goed idee van wat God toekomt. Dat deel van mijn godsdienst, wat geen mens kan zien, moet even volkomen zijn als het zou zijn als het door allen werd gadeslagen. De dag zal het doen blijken. Wanneer Christus zal komen, zal alles voor het heelal bekend en openbaar gemaakt worden. Let er daarom op dat het geschikt is om zo bekendgemaakt te worden.

Zie opnieuw, dat we goede fundamenten behoren te hebben, wanneer we ***kijken naar de plaats, waarop het huis moet worden gebouwd***. Het is uit deze gelijkenis duidelijk dat deze beide huizen werden gebouwd op plaatsen niet ver van een rivier, of waar men kon verwachten, dat er overstromingen zouden komen. Bepaalde gedeelten van het zuiden van Frankrijk lijken verbazend veel op Palestina en misschien lijken ze op het huidige moment meer op wat het Heilige Land was in de dagen van Christus dan het Heilige Land nu. Toen ik het afgelopen jaar in Cannes aankwam, merkte ik dat er een overstroming in de stad was geweest. Deze overstroming kwam niet ten gevolge van een rivier die buiten de oevers getreden was, maar door een stortvloed van regen. Een waterhoos schijnt de heuvelhelling overvallen te hebben, maakte aarde, rotsblokken en stenen los en ging toen met een vaart naar beneden naar de zee. Hij raasde over het spoorwegstation en stroomde naar beneden door de straat, die naar het station leidde, waarbij in het voorbijgaan verscheidene mensen verdronken. Toen ik daar was, werd een groot hotel - ik zou denken vijf verdiepingen hoog - gestut met balken en werd klaarblijkelijk als verloren beschouwd, want toen deze stroom door de nauwe straat naar beneden raasde, ondermijnde hij de onderste steenlagen van het gebouw en aangezien geen enkel fundament in staat was zo’n test te doorstaan, werd het hele gebouw daardoor onveilig gemaakt. De Heiland stond zo’n soort geval voor ogen. Een stortvloed van water zou langs de berghelling naar beneden komen razen en als een huis alleen maar gebouwd was op aarde, zou het meteen worden meegesleurd, maar als het vastgemaakt was in de rots, zodat het een onderdeel ervan werd, dan zou de stortvloed er aan alle kanten omheen kunnen stromen, maar hij zou de muren niet doen wankelen. Geliefde bouwer van een huis

voor uw ziel, uw huis is zo gesitueerd dat het één dezer dagen plotseling in grote moeilijkheden zal komen. “Hoe weet u dat?” Wel, ik weet dat het huis waarin mijn ziel woont, precies is neergezet waar de winden waaien, de golven komen opzetten en de stormen beuken. Waar is het uwe? Woont u in een beschutte hoek? Ja, maar één dezer dagen zult u merken dat de beschutte hoek niet meer beschermd zal zijn dan de open rivieroever, want God beschikt de voorzienigheid zo dat ieder mens vroeg of laat zijn test krijgt. Het kan zijn dat u denkt, dat u niet meer te verzoeken bent, maar die gedachte is een waanidee, zoals de tijd zal laten zien. Misschien kan juist een bijzondere verzoeking u overkomen vanwege het feit, dat u buiten schot lijkt te zijn. Daarom verzoek ik u dringend, vanwege de kwetsbare toestand van uw levensbouwwerk, op een goed fundament te bouwen.

Het volgende argument is: bouw diep vanwege de **puinhoop, die het resultaat van een slecht fundament zal zijn**. Het huis van de dwaze bouwer was zonder fundament. Let op dat woord “**zonder fundament**.” Schrijf de uitdrukking op en zie of het al dan niet op u van toepassing is. Wat gebeurde er met dit huis zonder fundament? De stroom beukte er krachtig tegenaan. De bedding van de rivier was lang droog geweest, maar plotseling trad die buiten zijn oevers en de stortvloed golfde met ontzagwekkende kracht. Misschien was het vervolging, misschien was het voorspoed, misschien was het tegenslag, misschien was het verzoeking, misschien was het het wijd verspreide scepticisme, misschien was het een sterfgeval, maar in elk geval sloeg de vloed krachtig tegen dat huis en nu lezen we het volgende woord: “en **het stortte terstond in**”. Het doorstond niet een langdurige aanval, het werd meteen veroverd. “Terstond stortte het in.” Wat! Is in één minuut heel die mooie belijdenis weg? “Terstond stortte het in.” Wel, dat is de man die ik onlangs op een zondag een hand gaf en hem “Broeder” noemde, en nu heeft men hem dronken gezien! Of hij is in een werelds gezelschap geweest en gebruikte goddeloze taal! Of hij is heel plotseling een volslagen twijfelaar geworden! Het is droevig werk om onze vrienden te begraven, maar het is een nog veel droeviger werk hen op deze wijze te verliezen en toch verdwijnen zij zo. Ze zijn weg, zoals Job zegt: “De oostenwind voerde hem mee en hij vertrok.” “Terstond” vallen zij en wij hadden een hoge dunk van hen en zij hadden een hoge dunk van zichzelf. “Terstond stortte het in”, hun belijdenis kon de beproeving niet doorstaan en dat allemaal omdat het geen fundament had.

Dan wordt eraan toegevoegd: “En het huis werd één grote bouwval.” Het huis stortte met een klap in elkaar en het was alles wat de man had. De man was een uitstekende belijder en daarom was zijn ondergang des te opmerkelijker. Het was een grote smak, want het kon nooit weer opgebouwd worden. Wanneer een mens als huichelaar sterft, is er zeker geen hoop op herstel voor hem. Door de stroom werden de brokstukken van het verwoeste huis meegesleurd; niets bleef er over. O mensen, als u een strijd verliest kunt u weer gaan vechten en een volgende winnen; als u in zaken mislukt, kunt u opnieuw beginnen in de handel en een fortuin verdienen, maar als u uw ziel verliest, is het verlies onherstelbaar. Eens verloren, eeuwig verloren. Er zal geen herkansing zijn. Houd uzelf hierin niet voor de gek. Daarom, graaf diep en leg elke steen heel stevig op het fundament van de rots.

Want tenslotte, en dit zal misschien het beste argument zijn, **let op het effect van dit goede, betrouwbare bouwen**, dit diepe bouwen. We lezen, dat toen de watervloed tegen het huis van de verstandige man beukte, “**hij het niet aan het wankelen kon brengen**.” Dat is erg mooi. Hij kon het niet alleen niet meesleuren, maar “hij kon het niet aan het wankelen brengen.” Ik zie de man: hij verloor zijn geld en werd arm, maar hij gaf zijn geloof niet op: “Hij kon het niet aan het wankelen brengen.” Hij werd bespot en belasterd en veel van zijn vroegere vrienden behandelden hem koeltjes, maar “hij kon het niet aan het wankelen brengen.” Hij ging naar Jezus in zijn grote beproeving en hij werd ondersteund: “Hij kon het niet aan het wankelen brengen.” Hij was erg ziek en zijn geest was neerslachtig in hem, maar

toch hield hij zijn vertrouwen in Christus: “Hij kon het niet aan het wankelen brengen.” Hij lag op sterven; hij wist dat hij spoedig uit deze wereld moest vertrekken, maar al het lijden van de dood en de zekerheid van de ontbinding konden hem niet aan het wankelen brengen. Hij stierf zoals hij had geleefd, vast als een rots, evenzeer in blijdschap als altijd, ja in grotere blijdschap, omdat hij dichter bij het Koninkrijk en bij de verwezenlijking van zijn enige hoop was. “Hij kon het niet aan het wankelen brengen.” Het is iets groots om een geloof te hebben dat niet aan het wankelen kan worden gebracht. Op een dag zag ik een aantal beukenbomen die een bos hadden gevormd: ze waren allemaal door een storm op de grond gevallen. Het feit was dat zij in grote mate op elkaar hadden geleund en de dichtheid van het bos voorkwam, dat elke boom een vaste greep op de grond kreeg. Zij hielden elkaar overeind en noodzaakten elkaar ook om lang en dun op te groeien met verwaarlozing van de wortelgroei. Toen de hevige storm de eerste paar bomen omver duwde, volgden de anderen meteen, de één na de ander. Dichtbij diezelfde plaats zag ik een andere boom in het open veld, die dapper de rukwinden trotseerde in eenzame kracht. De orkaan had er tegenaan geslagen, maar hij had al de kracht ervan onbeschut doorstaan. Die eenzame en dappere boom leek beter geworteld dan voor de storm. Ik dacht: “Is het niet zo met belijders?” Zij houden zich vaak aan elkaar vast en helpen elkaar op te groeien, maar als ze geen stevig persoonlijk wortelstelsel hebben, vallen ze, als de storm opsteekt, om in rijen. Een prediker sterft of bepaalde leiders worden weggenomen en de lidmaten lopen over door van het geloof en de heiligheid af te wijken. Ik wil dat u op uzelf staat en dat ieder mens zelf in Christus groeit, geworteld en gegrondvest in liefde en geloof en elke heilige genadegave. Wanneer dan de ergste storm die ooit over de sterfelijke mens zal komen, opsteekt, zal er van uw geloof worden gezegd: “Hij kon het niet aan het wankelen brengen.” Ik smeek u, die nu Christus zoekt, ervoor te zorgen dat u goed bouwt, opdat u lang mag staan in ons Sion, standvastig en onwankelbaar. God geve het ter wille van Christus. Amen.